

عنوان مقاله:

بررسی میزان خوشخوراکی گیاهان مرتعی بر اساس شاخص رجحان در منطقه سیریک استان هرمزگان

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 11، شماره 34 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبدالحمید حاجی - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان

محمدامین سلطانی پور - مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی هرمزگان

خلاصه مقاله:

یکی از فاکتورهای مهم در تعیین ظرفیت چرای مراتع، تعیین ارزش رجحانی گیاهان مرتعی با توجه به نوع دام استفاده کننده از مرتع و تغییرات آن در طول فصل چرا می باشد. در این تحقیق، میزان خوشخوراکی گونه های مرتعی در مرتع سیریک در استان هرمزگان در ماه های فصل چرا (دی تا اردیبهشت) و سال های مختلف (۱۳۸۶-۱۳۸۹) بررسی شد. برای تعیین میزان خوشخوراکی از روش درصد بهره برداری گونه های گیاهی و تعیین شاخص رجحان استفاده شد. نتایج در قالب طرح آماری اسپیلیت پلات در زمان و طرح پایه بلوک کامل تصادفی در نرم افزار SAS تجزیه و تحلیل گردید و میانگین آماری صفت مورد بررسی با آزمون LSD مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد که سال های مورد بررسی فاقد اختلاف معنی دار هستند ولی بین ماه ها و گونه ها تفاوت معنی داری وجود دارد. گونه *Cenchrus pennisetiformis* با ۵۱۶/۱، بیشترین شاخص رجحان را نشان داد و بعد از آن گونه *Cyperus conglomeratus* با ۳۳۸/۱ بود که از نظر آماری تفاوت معنی داری با هم نداشتند. گونه *Cenchrus pennisetiformis* جزء گونه های نسبتاً خوشخوراک (رجحان نسبی)، گونه های *Panicum turgidum* جزء گونه های تقریباً غیرخوش خوراک (اجتناب نسبی) طبقه بندی می شوند.

کلمات کلیدی:

شاخص رجحان، خوش خوراکی، مرتع سیریک و استان هرمزگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934537>

